

Driska sama po sebi ni bolezen, ampak zgolj znak različnih bolezni. Poteka lahko zelo različno – od blage oblike pa vse do hude, ki lahko povzroči močno dehidracijo, oslabeledost in celo smrt.

Driska

Drisko lahko opišemo kot **akutno**, kar pomeni, da se je pojavila na hitro in ne traja dlje kot teden dni. Po drugi strani pa poznamo še **kronično** obliko, ki lahko traja tedne ali celo mesece. Pri kronični obliki so možna obdobja, ko se stanje izboljša in pes normalno iztreblja, nato pa se driska spet pojavi.

Driske delimo tudi po mestu izvora, torej na tanko ali debelo črevo. Pri driski, ki izvira iz tankega črevesja, žival ponavadi izloča veliko količino iztrebkov. Iztrebljanje ni zelo pogosto, ponavadi le dvakrat do štirikrat na dan. To drisko lahko spremljajo vetrovi in značilni pretakajoči se zvoki, ki jih slišimo skozi trebušno steno. Kdaj pa kdaj drisko spremlja tudi bruhanje. Če je iztrebkom primešana kri, so črno obarvani. Pri dlje časa trajajoči driski se pojavi očitno izgubljanje telesne teže.

Pri driski, ki izvira iz debelega črevesa, je stanje drugačno. Psi iztrebljajo manjše količine tekočih iztrebkov, vendar večkrat na dan. Hujšanje je minimalno, četudi driska traja dlje časa. Sta pa iztrebkom pogosto primešana kri in sluz. Kri je v tem primeru rdeče barve. Živalim se ponavadi zelo mudi na potrebo, med opravljanjem pa se močno napenjajo. Bruhanja ponavadi ni.

Vzrokov za drisko je veliko:

- uživanje pokvarjene hrane ali nesnage,
- nenadna menjava hrane,
- uživanje zelo mastne hrane,
- različne okužbe,
- notranji zajedavci,
- uporaba določenih zdravil,
- zastrupitve,
- druge bolezni ...

Foto: Aleš Novak

Pse z akutno drisko, ki niso dehidrirani in ne kažejo drugih bolezenskih znakov, ponavadi zdravimo simptomatsko. Psi s hujšo obliko driske ali s kronično drisko pa potrebujejo več preiskav, s katerimi odkrijemo vzrok in ga tako lahko tudi zdravimo.

Na splošno lahko rečemo, da so blago prizadete živali živahne in niso videti bolne. Bolj prizadeti psi lahko tudi bruhanjo, so potrti, izčrpani, apatični, nimajo teka, pogosto iztrebljajo, iztrebkom pa je lahko primešana kri. V načelu pa se pri hujše prizadetih živalih in je driska posledica druge bolezni kažejo še drugi bolezenski znaki.

Pri blago prizadetih živalih je diagnostika preprosta in lahko zajema le preproste laboratorijske preglede. Več dela je pri bolj prizadetih živalih, kjer je treba odkriti vzrok driske ali bolezni, ki jo je povzročila. Pri tem mora veterinar ugotoviti, v katerem delu prebavil je driska na-

stala, pri čemer mu je v veliko pomoč opis poteka bolezni. Veterinar v nadaljevanju opravi tudi ustrezne laboratorijske preiskave in diagnostična slikanja z rentgenom ali ultrazvokom.

Zdravljenje manj prizadetih živali, ki niso dehidrirane ali drugače bolne, je ponavadi preprosto: enodneven post, nato hranjenje z dietno hrano za prebavila. Pri veterinarju si lahko omislamo že pripravljeno dietno hrano, ki vsebuje manj maščob in lahko prebavljive snovi. Če sami pripravljamo dietno hrano, psu ponudimo kuhano piščančje meso, jogurt ali skuto z rižem ali krompirjem. Dajemo mu več manjših obrokov in driska je v nekaj dneh pozdravljena. Vodo naj ima pes stalno na voljo, če veterinar ni določil drugače.

Če driska kljub prej opisanemu zdravljenju ne preneha, je treba vnovič k veterinarju. Če bo potrebno, bo veterinar izgubo tekočine pri psu nadomestil z infuzijo, bolezen pa zdravil z ustreznimi zdravili. Posebno zdravljenje je upravičeno tudi za hujše obolele živali in tiste s kronično obliko driske.

Zdravljenje driske v blagi ali srednje hudi obliki je ponavadi uspešno in se stanje praviloma popravi v nekaj dneh. Pri bolj zapletenih primerih driske pa lahko zdravljenje traja dlje časa, a če uspešno odpravimo primarni vzrok, ponavadi izgine tudi driska.

Da pa pri psu ne bomo imeli te prebavne težave, se izogibajmo vzrokom, ki povzročajo drisko. Ne dovolimo, da bi naš kuža iskal priboljške v smetnjakih, izogibajmo se nenadnemu menjavanju hrane in redno odpravljajmo notranje zajedavce ...